01000652504940012

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — Αρ. Φύλλου **65**

25 Απριλίου 1994

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2207

Προσωρινή κράτηση και έλεγχος της διάρκειάς της, αναστολή ποινών, απόλυση υπό όρο, επιτάχυνση διαδικασίας πολιτικών υποθέσεων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1

1. Στο άρθρο 82 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) Τα εδάφια που προστέθηκαν στην παράγραφο 2 με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του Ν. 2145/1993 αντικαθίστανται ως εξής:

«Σε ποινές φυλάκισης άνω των δύο ετών, αν έχει εκτεθεί με οποιονδήποτε τρόπο το ήμισυ της ποινής και το προς έκτιση υπόλοιπο δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, το τριμελές πλημμελειοδικείο του τόπου κράτησης ύστερα από αίτηση του καταδίκου μετατρέπει τούτο σε χρηματική ποινή, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει από την εν γένει συμπεριφορά του καταδίκου κατά το χρόνο έκτισης της ποινής ότι η χρηματική ποινή δεν αρκεί για να αποτραπεί ο κατάδικος από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων. Κατά της αποφάσεως ο κατάδικος μπορεί να ασκήσει έφεση. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η παράγραφος 5 του παρόντος».

β) Η παράγραφος 11 αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Η μετατροπή κατά τις προηγούμενες παραγράφους αποκλείεται στις περιπτώσεις καταδίκης για έγκλημα εμπορίας ναρκωτικών ή για έγκλημα που προβλέπεται από τις διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα. Διατάξεις του Ποινικού Κώδικα ή ειδικών ποινικών νόμων, που αποκλείουν ή ρυθμίζουν με άλλο τρόπο τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών σε χρηματικές ή πρόστιμα ή καθορίζουν άλλως την έννοια της μετατροπής καταργούνται με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου».

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 99 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί αμετακλήτως για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα του ενός μηνός, καταδικαστεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία και ανώτερο από πέντε έτη, εκτός αν κρίνει με βάση ειδικά μνημονευόμενα στην αιτιολογία στοιχεία ότι η εκτέλεση της ποινής κατά το άρθρο 82 είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον κατάδικο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων».

3. Στο άρθρο 10 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) Ο τίτλος του άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αναστολής σε ποινή μεγαλύτερη των δύο και μέχρι τριών ετών».

β) Η παράγραφος 1 του άρθρου 100 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης μεγαλύτερη των δύο και μέχρι τριών ετών και συντρέχει η προϋπόθεση του άρθρου 99, το δικαστήριο μπορεί με την απόφασή του να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία και ανώτερο από πέντε έτη.

Η αναστολή της εκτέλεσης μπορεί να χορηγηθεί αν το δικαστήριο από την έρευνα των περιστάσεων κάτω από τις οποίες τελέστηκε η πράξη και ιδίως των αιτίων της, της προηγούμενης ζωής και του χαρακτήρα του καταδικασμένου κρίνει ότι η εκτέλεση της ποινής δεν είναι αναγκαία για να τον αποτρέψει από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων. Στην κρίση του αυτή το δικαστήριο πρέπει ακόμη να λαμβάνει υπόψη και τη διαγωγή του υπαιτίου μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που έδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξης του».

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 100 Α αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης μεγαλύτερη των τριών και μέχρι πέντε ετών και συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 99 και 100 του Ποινικού Κώδικα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρους και υπό την επιμέλεια και επιτήρηση επιμελητή κοινωνικής αρωγής, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία και ανώτερο από πέντε έτη».

5. Στο άρθρο 105 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) Στην παράγραφο 1 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

"Για τη χορήγηση της απόλυσης υπό όρο δεν απαιτείται να έχει καταστεί αμετάκλητη η καταδίκη".

β) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Το χρονικό διάστημα των τριών πέμπτων περιορίζεται στα δύο πέμπτα της ποινής που επιβλήθηκε, και προκειμένου για ισόβια κάθειρξη, τα είκοσι έτη περιορίζονται σε δεκαοκτώ, αν ο κατάδικος έχει υπερβεί το 70ό έτος της ηλικίας του. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται σε καταδίκους για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει η παρ. 2 του άρθρου 105 του ν. 1499/1950 "Κύρωση του Ποινικού Κώδικα".

γ) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί υπό όρο, αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών, που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Σε κάθε περίπτωση ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι πέντε έτη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό".

δ) Προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

"4. Αν απολυθεί υπό όρο κατάδικος, ο οποίος μετά την έκτιση της ποινής πρέπει να υποβληθεί σε στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, ο χρόνος της δοκιμασίας αρχίζει μετά τη λήξη του μέτρου αυτού".

6. Η παράγραφος 1 του άρθρου 107 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν εκείνος που απολύθηκε δεν συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν κατά την απόλυση."

7. Το άρθρο 108 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

"Αν μέσα στο χρονικό διάστημα που προβλέπει το άρθρο 109, εκείνος που απολύθηκε διαπράξει έγκλημα από δόλο, για το οποίο του επιβλήθηκε αμετακλήτως οποτεδήποτε ποινή φυλάκισης ανώτερη από έξι μήνες, εκτίει αθροιστικά και ολόκληρο το υπόλοιπο της προηγούμενης ποινής, το οποίο έπρεπε να εκτίσει κατά το χρόνο της προσωρινής απόλυσης."

8. α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 110 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται δεύτερο εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Ο κατάδικος κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο τον οποίο διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο από το διευθυντή της φυλακής ή τις αρμόδιες αρχές".

β) Η παράγραφος 2 του άρθρου 110 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται με αίτηση της διεύθυνσης του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο κατάδικος. Η αίτηση υποβάλλεται ένα μήνα πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου, που προβλέπει το άρθρο 105. Αν η διεύθυνση του ιδρύματος κρίνει ότι συντρέχουν προϋποθέσεις για τη μη χορήγηση της απόλυσης υπό όρο υποβάλλει σχετική αναφορά μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει στο συμβούλιο".

9. Η παράγραφος 3 του άρθρου 127 καταργείται.

10. Το άρθρο 129 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 129
Απόλυση υπό όρο

1. Με τη λήξη του ελαχίστου ορίου, που έχει ορισθεί, το δικαστήριο απολύει υπό όρο τον κατάδικο κατά τα οριζόμενα παρακάτω. Στην απόφαση για την απόλυση υπό όρο ορίζεται ο χρόνος της δοκιμασίας, που δεν μπορεί να είναι κατώτερος από έξι μήνες ούτε ανώτερος από πέντε έτη και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέγιστο όριο ποινής που ορίζεται στην καταδικαστική απόφαση.

2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδίκου κατά την έκτιση της ποινής καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης η διεύθυνση του καταστήματος, στο οποίο κρατείται ο κατάδικος, υποβάλλει αίτηση μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος, μόλις συμπληρωθεί το ελάχιστο όριο.

3. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να χορηγηθεί και πριν λήξει το ελάχιστο όριο που όρισε η απόφαση, αλλά πάντως αφού παρέλθουν τουλάχιστον έξι μήνες διαμονής του καταδίκου στο κατάστημα.

4. Αν η αίτηση για απόλυση υπό όρο δεν γίνει δεκτή, νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί οποτεδήποτε.

5. Στον κατάδικο μπορούν να επιβληθούν κατά τη διάρκεια του χρόνου της δοκιμασίας του οι υποχρεώσεις του άρθρου 122 παρ. 2.

6. Αν ο απολυόμενος κατά το χρόνο της δοκιμασίας του τελέσει νέο κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο, η απόλυση ανακαλείται και εφαρμόζεται το άρθρο 132.

7. Αν μετά την απόλυση παρέλθει ο χρόνος δοκιμασίας που όρισε η απόφαση χωρίς να γίνει ανάκληση, η ποινή θεωρείται ότι εκτίθηκε.

8. Αρμόδιο για την απόλυση του καταδίκου βάσει του άρθρου αυτού είναι το τριμελές δικαστήριο ανηλίκων στο πλημμελειοδικείο του τόπου όπου εκτίεται ο περιορισμός".

11. Η παράγραφος 1 του άρθρου 315 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 315
Έγκληση

1. Στις περιπτώσεις των άρθρων 308 και 314 η ποινική δίωξη ασκείται μόνο ύστερα από έγκληση. Δεν απαιτείται έγκληση αν ο υπαίτιος της πράξης του άρθρου 314 ήταν υπόχρεος λόγω της υπηρεσίας του ή του επαγγέλματός του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια ή προσοχή. Η οδήγηση οχήματος εμπίπτει στο προηγούμενο εδάφιο όταν εξυπηρετεί τη βιοποριστική μεταφορά επιβατών ή πραγμάτων. Στην περίπτωση του άρθρου 314, αν η πράξη τελέστηκε κατά την οδήγηση οχήματος και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του δευτέρου εδαφίου του παρόντος, η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, ο εισαγγελέας όμως με διάταξή του απέχει από την ποινική δίωξη αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του δράστη. Αν η δήλωση υποβληθεί μετά την άσκηση ποινικής δίωξης, το δικαστήριο παύει οριστικά αυτήν".

12. α) Το άρθρο 458 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

"Όποιος με πρόθεση παραβαίνει επιτακτική ή απαγορευτική διάταξη διοικητικών νόμων τιμωρείται με πρό-

στιμο τουλάχιστον είκοσι χιλιάδων δραχμών, αν η ειδική διάταξη αναφέρεται στο άρθρο αυτό ως προς την ποινική κύρωση της παράβασης."

β) Τα άρθρα 50, 86, 106Α, 391 και 408 του Ποινικού Κώδικα καταργούνται.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 2

1. Το άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 282

1. Όσο διαρκεί η προδικασία, αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών, είναι δυνατό να διαταχθούν περιοριστικοί όροι, εφόσον αυτό κρίνεται απολύτως αναγκαίο για την επίτευξη των αναφερόμενων στο άρθρο 296 σκοπών.

2. Περιοριστικοί όροι είναι ιδίως η παροχή εγγύησης, η υποχρέωση του κατηγορουμένου να εμφανίζεται κατά διαστήματα στον ανακριτή ή σε άλλη αρχή, η απαγόρευση να μεταβαίνει ή να διαμένει σε ορισμένο τόπο ή στο εξωτερικό, η απαγόρευση να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα.

3. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί μόνο όταν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους, και επιπλέον αυτός δεν έχει μόνιμη ή γνωστή διαμονή ή υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος στο παρελθόν ή αν κρίνεται αιτιολογημένα ότι εφόσον αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα κακουργήματα ή πλημμελήματα, όπως προκύπτει από ειδικώς μνημονευόμενα πραγματικά περιστατικά της προηγούμενης ζωής του ή συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της πράξης, για την οποία κατηγορείται. Μόνη η κατά το νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την προσωρινή κράτηση.

4. Οι περιοριστικοί όροι που επιβλήθηκαν στον κατηγορούμενο είναι δυνατόν να αντικατασταθούν με προσωρινή κράτηση κατά το άρθρο 298.

Αν ο κατηγορούμενος είναι έφηβος μπορεί να διαταχθούν περιοριστικοί όροι ή προσωρινή κράτηση, εφόσον η πράξη για την οποία κατηγορείται τιμωρείται με ποινή κάθειρξης άνω των δέκα ετών, ανεξάρτητα από τη διάρκεια των αντί της ποινής επιβαλλόμενων μέτρων και συντρέχουν οι προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων."

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθεται δεύτερο εδάφιο που έχει ως εξής:

"Ο εισαγγελέας, πριν εκφράσει τη γνώμη του, υποχρεούται να ακούσει τον κατηγορούμενο και το συνήγορό του".

3. Το άρθρο 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 287
Διάρκεια της προσωρινής κράτησης

1. Αν η προσωρινή κράτηση διαρκέσει έξι μήνες, όταν πρόκειται για κακούργημα ή τρεις μήνες, όταν πρόκειται για πλημμέλημα, το δικαστικό συμβούλιο αποφαίνεται αμετάκλητα με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του, αν πρέπει να απολυθεί ο κατηγορούμενος από τις φυλακές ή να εξακολουθήσει η προσωρινή κράτησή του. Για το σκοπό αυτόν:

α) Αν η ανάκριση συνεχίζεται, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού αυτού διαστήματος ο ανακριτής αναφέρει στον εισαγγελέα εφετών με αιτιολογημένη έκθεσή του τους λόγους για τους οποίους δεν περατώθηκε η ανάκριση και διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μέσα σε δέκα ημέρες εισάγει τη δικογραφία στο συμβούλιο πλημμελειοδικών. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται υποχρεωτικά πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο, τον οποίο διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο από το διευθυντή της φυλακής. Το συμβούλιο αποφαίνεται, αφού ακούσει τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του, αν είναι παρόντες, καθώς και τον εισαγγελέα. Αν η ανάκριση ενεργείται από εφέτη κατά το άρθρο 29, αρμόδιο να αποφανθεί είναι το συμβούλιο των εφετών.

β) Αν η ανάκριση έχει περατωθεί, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου, στο οποίο θα δικαστεί η υπόθεση ή ο εισαγγελέας εφετών, αν έχει ασκηθεί έφεση κατά βουλεύματος, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του παραπάνω χρονικού διαστήματος εισάγει τη δικογραφία με αιτιολογημένη πρότασή του στο αρμόδιο κατά την επόμενη παράγραφο συμβούλιο. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στο εδάφιο α'.

2. Σε κάθε περίπτωση έως και την έκδοση της οριστικής απόφασης, το ανώτατο όριο διάρκειας της προσωρινής κράτησης για το ίδιο έγκλημα δεν μπορεί να υπερβεί το ένα έτος στα κακουργήματα και τους έξι μήνες στα πλημμελήματα. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις τα όρια αυτά μπορεί να παρατείνονται έως έξι και τρεις μήνες αντίστοιχα με αμετάκλητο ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα:

α) του συμβουλίου εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί σε αυτό ύστερα από έφεση κατά βουλεύματος ή έχει εισαχθεί στο ακροατήριο του εφετείου ή του μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή αν το συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό και

β) του συμβουλίου πλημμελειοδικών σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν η υπόθεση εκκρεμεί στον ανακριτή και συνεχίζεται η προσωρινή κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο ανακριτής τριάντα ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της σύμφωνα με αυτή την παράγραφο, διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, ο οποίος μέσα σε δεκαπέντε ημέρες την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο αρμόδιος εισαγγελέας, είκοσι πέντε ημέρες τουλάχιστον πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της προσωρινής κράτησης σύμφωνα με αυτή την παράγραφο ή πριν από το τέλος της παράτασης που ήδη είχε χορηγηθεί, υποβάλλει στο αρμόδιο συμβούλιο πρόταση για παράταση ή όχι της προσωρινής κράτησης. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο ως προς την κλήτευση και την παράσταση του κατηγορουμένου, καθώς και την ακρόαση του ίδιου και του εισαγγελέα.

3. Αν η προσωρινή κράτηση δεν παραταθεί μέσα στις ανατρεπτικές προθεσμίες και σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους, τα

ένταλμα προσωρινής κράτησης παύει να ισχύει και το βούλευμα, που τυχόν εκδόθηκε, είναι άκυρο. Στην περίπτωση αυτή, καθώς και μόλις συμπληρωθεί η παράταση που είχε χορηγηθεί σύμφωνα με τα παραπάνω έως το επιτρεπόμενο όριο της προσωρινής κράτησης, ο αρμόδιος εισαγγελέας οφείλει να διατάξει την απόλυση του προσωρινώς κρατουμένου.

4. Όσα αναφέρονται στην παρ.5 του άρθρου 285 και στο άρθρο 282 για την επιβολή περιοριστικών ή άλλων όρων, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του άρθρου αυτού.

5. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση ως πρός την παράταση ή τη συμπλήρωση των ανώτατων ορίων της προσωρινής κράτησης κατά τις προηγούμενες παραγράφους επιλύεται από το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο της παραγράφου 2 μετά από κλήτευση του κατηγορουμένου προ πέντε ημερών. Κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στον εισαγγελέα και στον κρατούμενο το ένδικο μέσο της αναιρέσεως."

4. Η ισχύς της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αρχίζει δύο μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος.

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 3

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 14 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Κ.Πολ.Δ.) το ποσό των δύο εκατομμυρίων δραχμών, που έχει οριστεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 του ν. 2145/1993 ως ανώτατο όριο της αρμοδιότητας των μονομελών πρωτοδικείων, αυξάνεται σε τρία εκατομμύρια δραχμές.

2. Στο άρθρο 16 του Κ.Πολ.Δ. επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α). το ποσό του ενός εκατομμυρίου δραχμών, που έχει οριστεί με το άρθρο 1 του ν. 1478/1984, αυξάνεται σε πέντε εκατομμύρια δραχμές και

β) προστίθεται εδάφιο 13, που έχει ως εξής:

"13. οι διαφορές από προσβολή της νομής ή κατοχής κινητών ή ακινήτων".

3. Το άρθρο 93Α, που προστέθηκε στον Κ.Πολ.Δ. με την παράγραφο 3 του άρθρου 8 του ν. 2145/1993, καταργείται.

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 115 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Στον πρώτο βαθμό, καθώς και στις υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας, η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική, εκτός από την περίπτωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 226".

5. Το άρθρο 149 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 8 του ν. 2145/1993, αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 149

1. Το δικαστήριο, ύστερα από προφορική ή έγγραφη αίτηση διαδίκου, μπορεί να παρατείνει τις προθεσμίες για τη διεξαγωγή αποδείξεων το πολύ δύο φορές, με απόφασή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Η παράταση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες κάθε φορά. Η αίτηση υποβάλλεται πριν από τη λήξη της προθεσμίας ή της παράτασής της. Η παράταση αρχίζει αφότου λήξει η παρατεινόμενη προθεσμία. Ο αιτών καταδικάζεται στα έξοδα.

2. Αν η απόδειξη διεξάγεται ενώπιον του εισηγητή του άρθρου 341 παράγραφος 3, η παράταση χορηγείται από αυτόν με απόφασή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έκθεση.

3. Αν η διεξαγωγή των αποδείξεων γίνεται ενώπιον εντεταλμένου δικαστή, η παράταση της παραγράφου 1 γίνεται, ύστερα από αίτηση διαδίκου, με απόφαση του δικαστηρίου που έχει διατάξει την απόδειξη και αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, από τον πρόεδρο, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

4. Το δικαστήριο, όταν δικάζει την ουσία της υπόθεσης, μπορεί, ύστερα από αίτηση διαδίκου που υποβάλλεται με τις προτάσεις, να χορηγήσει σε κάθε περίπτωση νέα προθεσμία διεξαγωγής των αποδείξεων έως έξι μήνες".

6. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 226 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίστανται ως εξής:

"1. Το πρωτότυπο της αγωγής που κατατέθηκε φυλάσσεται στο αρχείο του δικαστηρίου.

2. Αν η αγωγή απευθύνεται στο πολυμελές πρωτοδικείο, αμέσως μετά την κατάθεσή της ο πρόεδρος, εφόσον κατά την κρίση του απαιτείται η έκδοση προδικαστικής απόφασης, ορίζει με πράξη του, που καταχωρίζεται στο πρωτότυπο και στα αντίγραφα της αγωγής, ότι ως προς τις προτάσεις θα εφαρμοστούν οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 237 και η απόδειξη θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 341. Σε κάθε άλλη περίπτωση τηρείται η διαδικασία του άρθρου 270 και ο γραμματέας σημειώνει αμέσως στο πρωτότυπο και σε κάθε αντίγραφο της αγωγής ότι οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 238".

7. Στο άρθρο 237 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν.1649/ 1986, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 αντικαθίσταται ως εξής:

"Στην περίπτωση του άρθρου 226, παράγραφος 2, εδάφιο α', οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν προτάσεις το αργότερο ως την έναρξη της συζήτησης".

β) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 αντικαθίσταται ως εξής:

"Στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις έως τις 12 το μεσημέρι της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση".

8. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 238 του Κ.Πολ.Δ., που προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ν.1649/1986, αντικαθίσταται ως εξής:

"Κατά τη διαδικασία ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου, καθώς και ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου, εκτός από την περίπτωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 226, οι διάδικοι πρέπει να καταθέτουν τις προτάσεις, το αντίγραφο των προτάσεων και τα αποδεικτικά μέσα, τουλάχιστον τρεις πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη δικάσιμο".

9. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 269 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

"Μέσα επίθεσης και άμυνας προβάλλονται κατά την πρώτη συζήτηση με τις προτάσεις, διαφορετικά είναι απαράδεκτα".

10. Στο άρθρο 270 του Κ.Πολ.Δ. επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 αντικαθίσταται ως εξής:

"Ενώπιον του ειρηνοδικείου και του μονομελούς πρωτοδικείου, καθώς και ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου, εκτός από την περίπτωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 226, η συζήτηση είναι προφορική".

β) Στις παραγράφους 1, 2, 3 και 6 οι λέξεις "του δικαστή" και "ο δικαστής" αντικαθίστανται αντιστοίχως με τις λέξεις "του δικαστηρίου" και "το δικαστήριο".

11. Το άρθρο 270Α, που προστέθηκε στον Κ.Πολ.Δ. με την παράγραφο 6 του άρθρου 8 του ν. 2145/1993, καταργείται.

12. Η παράγραφος 2 του άρθρου 283 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου 8 του ν. 2145/1993, αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Οι παρεμπίπτουσες αγωγές μπορούν να ασκηθούν σε κάθε στάση της δίκης και κατ' έφεση, εκτός αν περιέχουν αυτοτελή αίτηση".

13.α) Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 341 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκαν με τα εδάφια α' και β' της παραγράφου 9 του άρθρου 8 του ν. 2145/1993, αντικαθίστανται ως εξής :

"1. Στην περίπτωση του άρθρου 226 παράγραφος 2 εδ. α' οι διάδικοι οφείλουν να προσκομίσουν προαποδεικτικώς όλα τα αποδεικτικά τους έγγραφα. Αν δεν υπάρχει περίπτωση να διαταχθεί απόδειξη με αυτοψία, πραγματογνωμοσύνη, μάρτυρες και εξέταση των διαδίκων, το πολυμελές δικαστήριο εκδίδει αμέσως οριστική απόφαση με βάση τα έγγραφα που έχουν προσκομιστεί προαποδεικτικώς. Στις λοιπές περιπτώσεις το δικαστήριο εκδίδει απόφαση, με την οποία τάσσει αποδείξεις. Η απόφαση αυτή περιέχει συνοπτική αιτιολογία για το παραδεκτό και το νόμιμο της αγωγής ή άλλου εισαγωγικού δικογράφου, και των εκατέρωθεν ισχυρισμών, με μνεία των σχετικών διατάξεων. Αν στην απόφαση αυτή περιέχονται και οριστικές διατάξεις, ως προς αυτές διαλαμβάνεται πλήρης αιτιολογία.

2. Η απόφαση με την οποία τάσσεται απόδειξη ορίζει: α) το θέμα που πρέπει να αποδειχθεί, β) το διάδικο που βαρύνεται με την απόδειξη και τα αποδεικτικά μέσα που επιτρέπονται, γ) την αρχή ενώπιον της οποίας θα γίνει η διεξαγωγή και δ) το χρόνο της διεξαγωγής.

3. Η απόδειξη διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου. Αν η διεξαγωγή απαιτεί πολύ χρόνο, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να γίνει ενώπιον μέλους του, που ορίζεται ως εισηγητής. Η διεξαγωγή γίνεται στο ακροατήριο, εκτός αν η απόφαση ορίζει άλλο τόπο. Αν συντρέχει ειδικός λόγος, μπορεί με την απόφαση να ανατεθεί η διεξαγωγή ορισμένων αποδείξεων σε εντεταλμένο δικαστή ή στην αρμόδια προξενική αρχή. Ο χρόνος διεξαγωγής δεν επιτρέπεται να υπερβεί τους έξι μήνες. Αν η απόδειξη πρόκειται να διεξαχθεί στο εξωτερικό, έστω και κατά ένα μέρος, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τους δέκα μήνες. Για την ενώπιον του δικαστηρίου απόδειξη ως χρόνος διεξαγωγής μπορεί να οριστεί και ρητή δικάσιμος μετά ορισμένο χρόνο από την επίδοση της απόφασης".

β) Τα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 6 του άρθρου 341 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκαν με το εδάφιο γ' της παραγράφου 9 του άρθρου 8 του ν. 2145/1993, αντικαθίστανται ως εξής :

"Η απόφαση γνωστοποιείται στους διαδίκους είτε από τον εισηγητή πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, οπότε γίνεται μνεία στα πρακτικά ή στην έκθεση, είτε με επίδοση από ένα διάδικο στους λοιπούς. Αν η γνωστοποίηση δεν γίνει πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, κάθε διάδικος δικαιούται να ζητήσει αναβολή της διεξαγωγής".

γ) Το εδάφιο δ' της παραγράφου 9 του άρθρου 8 του ν. 2145/1993 καταργείται.

δ) Όπου σε διατάξεις σχετικές με την απόδειξη προβλέπεται η έκδοση "πράξης", νοείται εφεξής "απόφαση".

14. Η παράγραφος 1 του άρθρου 406 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου 8 του ν. 2145/1993, αντικαθίσταται ως εξής :

"1. Στην περίπτωση του άρθρου 341 η εξέταση των μαρτύρων γίνεται ενώπιον του δικαστηρίου, το οποίο με την απόφαση για τις αποδείξεις ορίζει την ημέρα και την ώρα της εξέτασης. Αν η εξέταση απαιτεί πολύ χρόνο, ιδίως αν δεν μπορεί να περατωθεί σε μια συνεδρίαση, και το δικαστήριο διέταξε να διεξαχθεί από εισηγητή ή από εντεταλμένο δικαστή ή πρόξενο, αυτός ορίζει τόπο και χρόνο για την εξέταση των μαρτύρων, καθώς και τον αριθμό των μαρτύρων που θα εξετασθούν κάθε φορά. Σε περίπτωση αναβολής ο δικαστής οφείλει να ορίσει, μέσα στην προθεσμία που έχει ταχθεί, ημέρα και ώρα για την εξέταση των υπόλοιπων μαρτύρων. Αν η κατάθεση του μάρτυρα διακοπεί, η ημερομηνία για τη συνέχισή της ορίζεται το αργότερο μέσα σε ένα μήνα, χωρίς να υπολογίζεται ο χρόνος των δικαστικών διακοπών. Στην περίπτωση αυτή η συνέχιση της εξέτασης μπορεί να γίνει και πέρα από την προθεσμία. Όταν η εξέταση των μαρτύρων γίνεται ενώπιον του ειρηνοδίκη ως εντεταλμένου δικαστή, η παράσταση δικηγόρου δεν είναι υποχρεωτική, αν δεν είναι τοποθετημένοι στην έδρα του ειρηνοδικείου δύο τουλάχιστον δικηγόροι".

15. Τα άρθρα 504, 506, 508 και η παράγραφος 3 του άρθρου 507 του Κ.Πολ.Δ. καταργούνται.

16. Το άρθρο 505 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Το έγγραφο της ανακοπής πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120 και τους λόγους της ανακοπής.

2. Ο ανακόπτων οφείλει να προκαταβάλει στη γραμματεία του δικαστηρίου κατά την κατάθεση της ανακοπής το παράβολο που όρισε η ερήμην απόφαση, το οποίο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των τριάντα χιλιάδων ούτε μεγαλύτερο των εκατό χιλιάδων δραχμών για κάθε ανακόπτοντα".

17. Το άρθρο 509 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

"Αν η ανακοπή ασκήθηκε εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις και το δικαστήριο πιθανολογεί ότι είναι βάσιμοι οι λόγοι που προτάθηκαν, εξαφανίζει την απόφαση που ανακόπηκε και τις πράξεις που ενεργήθηκαν μετά την απόφαση αυτή, διατάσσει να επιστραφεί το παράβολο και αμέσως προχωρεί στην εξέταση της διαφοράς, αφού οι διάδικοι επανέλθουν στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την απόφαση που εξαφανίστηκε. Αλλιώς απορρίπτει την ανακοπή και διατάσσει να εισαχθεί το παράβολο στο δημόσιο ταμείο".

18. Στο άρθρο 513 του Κ.Πολ.Δ. επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Έφεση επιτρέπεται μόνο κατά των αποφάσεων που εκδίδονται στον πρώτο βαθμό: α) εκείνων που παραπέμπουν την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο

λόγω αναρμοδιότητας, β) των οριστικών αποφάσεων που περατώνουν όλη τη δίκη ή μόνο τη δίκη για την αγωγή ή για την ανταγωγή. Κατά των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί ερήμην έφεση επιτρέπεται από τη δημοσίευσή τους. Αν η απόφαση είναι εν μέρει οριστική, δεν επιτρέπεται έφεση ούτε κατά των οριστικών διατάξεων πριν εκδοθεί οριστική απόφαση στη δίκη".

β) Η παράγραφος 3, που προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 9 του ν. 2145/1993, καταργείται.

19. Το άρθρο 515 του Κ.Πολ.Δ. καταργείται.

20. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 524 του Κ.Πολ.Δ., όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

"Αν με την έφεση προσβάλλεται απόφαση ειρηνοδικείου, μονομελούς πρωτοδικείου, καθώς και πολυμελούς πρωτοδικείου, εφόσον δεν έχει εκδοθεί πράξη του προέδρου κατά το άρθρο 226 παρ. 2 εδ. α', έχουν επιπλέον εφαρμογή και οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδάφ. β' και γ', 2, 3 εδάφ. α' και γ' και 4 έως 6 του άρθρου 270".

21. Το άρθρο 528 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής :

"Αν ασκηθεί έφεση από το διάδικο που δικάστηκε ερήμην κατά την πρώτη συζήτηση, η εκκαλούμενη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους. Ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως".

22. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 548 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

"Αν με την αναψηλάφηση προσβάλλεται απόφαση ειρηνοδικείου, μονομελούς πρωτοδικείου, καθώς και πολυμελούς πρωτοδικείου, εφόσον δεν έχει εκδοθεί πράξη του προέδρου κατά το άρθρο 226 παρ. 2 εδ. α', έχουν επιπλέον εφαρμογή και οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδάφ. β' και γ', 2, 3 εδάφ. α' και γ' και 4 ως 6 του άρθρου 270. Το ίδιο ισχύει και όταν προσβάλλεται απόφαση που εκδόθηκε ύστερα από έφεση κατά απόφασης των ανωτέρω δικαστηρίων".

23. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 591 του Κ.Πολ.Δ. που προστέθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 3 του ν.1649/1986, αντικαθίσταται ως εξής:

"Αν στις ειδικές αυτές διατάξεις δεν ορίζεται διαφορετικά: α) οι προτάσεις κατατίθενται στο ακροατήριο, β) όλοι οι αυτοτελείς ισχυρισμοί προτείνονται προφορικά και, όσοι δεν περιέχονται στις προτάσεις, καταχωρίζονται στα πρακτικά και γ) προσθήκη στις προτάσεις γίνεται όπως ορίζει η παράγραφος 5 του άρθρου 270".

24. Το άρθρο 625 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 9 του ν. 2145/1993, αντικαθίσταται ως εξής :

"Αρμόδιος να εκδώσει διαταγή πληρωμής είναι για απαίτηση της αρμοδιότητας του ειρηνοδικείου ο ειρηνοδίκης και για κάθε άλλη απαίτηση ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου. Για την έκδοση διαταγής πληρωμής δεν γίνεται συζήτηση στο ακροατήριο".

25. Η παράγραφος 2 του άρθρου 690 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου 9 του ν. 2145/1993, αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης δικάζει την αίτηση χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, εκτός αν κρίνει αναγκαία την τήρηση πρακτικών. Αν δεν συμπράττει γραμματέας, ο δικάζων μπορεί να επιτρέψει τη μαγνητοφώνηση της διαδικασίας, μετά το πέρας της οποίας η μαγνητοταινία παραλαμβάνεται από αυτόν και, αφού εκδοθεί η απόφαση, φυλάσσεται στο αρχείο του δικαστηρίου."

26. Το εδάφιο, που προστέθηκε στην παράγραφο 1 του άρθρου 933 του Κ.Πολ.Δ. με την παράγραφο 3 του άρθρου 10 του ν. 2145/1993, καταργείται.

27. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 934 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 10 του ν. 2145/1993, αντικαθίσταται ως εξής :

" γ) αν αφορά την εγκυρότητα της τελευταίας πράξης εκτέλεσης, μέσα σε έξι μήνες αφότου η πράξη αυτή ενεργηθεί, και αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού αν πρόκειται για κινητά, και ενενήντα ημέρες αφότου μεταγραφεί η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, αν πρόκειται για ακίνητα."

28. Η παράγραφος 5 του άρθρου 938 του Κ.Πολ.Δ., που προστέθηκε με τη διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 10 του ν. 2145/1993, καταργείται.

29. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 1047 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

"Η αγωγή για απαγγελία προσωπικής κράτησης μπορεί να ασκηθεί και αυτοτελώς. Στην περίπτωση αυτή εκδικάζεται κατά το άρθρο 270 και υπάγεται στο ειρηνοδικείο, αν η απαίτηση δεν υπερβαίνει κατά κεφάλαιο το όριο της καθ' ύλην αρμοδιότητας του ειρηνοδικείου, και στο μονομελές πρωτοδικείο, αν υπερβαίνει το όριο αυτό. Η αγωγή αυτή, όταν ασκείται αυτοτελώς, εισάγεται είτε στο δικαστήριο της γενικής δωσιδικίας του εναγομένου, είτε στο δικαστήριο που είναι κατά τόπον αρμόδιο για την απαίτηση. Αίτηση απαγγελίας προσωπικής κράτησης που περιέχεται σε αγωγή για την απαίτηση εκδικάζεται κατά τη διαδικασία στην οποία υπάγεται η αγωγή".

30. Οι διατάξεις των άρθρων 149, 341 και 406 παρ.1 του Κ.Πολ.Δ., όπως αντικαταστάθηκαν με το νόμο αυτόν, εφαρμόζονται και στη διεξαγωγή αποδείξεων που διατάχθηκαν υπό την ισχύ του ν.2145/1993. Διαδικαστικές πράξεις που έγιναν όσο ίσχυε η καταργούμενη ρύθμιση διατηρούν την ισχύ τους. Αποδείξεις για τις οποίες ορίστηκε δικάσιμος σε ρητή ημέρα, αν έχουν ματαιωθεί ή δεν έχουν ακόμη διεξαχθεί, μπορεί να επισπευσθούν από οποιονδήποτε διάδικο μέσα σε τρεις μήνες από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου και πρέπει να ολοκληρωθούν μέσα σε έξι το πολύ μήνες από την επίσπευση.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 4

1α. Κρατούμενοι που κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού εκτίουν ποινή φυλάκισης απολύονται από το συμβούλιο των πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής υπό τον όρο της ανάκλησης χωρίς τη συνδρομή των προυποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, εφόσον δεν κατέστησαν φυγόποινοι μετά την καταδίκη τους:

i. αν η ποινή τους έχει διάρκεια μέχρι ένα έτος,

ii. αν η ποινή τους έχει διάρκεια μεγαλύτερη του έτους και έχουν εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο το ήμισυ αυτής.

β. Όσοι απολύονται υπό όρο κατά το εδάφιο α' αν υποπέσουν μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση του νόμου αυτού σε νέο από δόλο προερχόμενο έγκλημα και καταδικαστούν αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη του έτους, εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής, για το οποίο έχουν απολυθεί υπό όρο.

γ. Οι διευθυντές των σωφρονιστικών καταστημάτων οφείλουν μέσα σε πέντε ημέρες από την ισχύ του νόμου αυτού να υποβάλουν στον εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής τους φακέλους των καταδίκων που πληρούν τις προυποθέσεις του εδαφίου α' για την εφαρμογή του παρόντος.

δ. Απολύσεις που γίνονται κατά το εδάφιο α' ανακοινώνονται από τους διευθυντές των καταστημάτων κράτησης στις αρμόδιες υπηρεσίες ποινικού μητρώου και καταχωρούνται στα ατομικά δελτία των απολυθέντων.

ε. Προσωπική κράτηση κατά τις κείμενες διατάξεις των απολυομένων κατά το εδάφιο α' για την είσπραξη των δικαστικών εξόδων και τελών, που έχουν επιβληθεί με τις οικείες καταδικαστικές αποφάσεις, δεν επιτρέπεται.

στ. Κάθε αμφισβήτηση ως πρός την εφαρμογή του άρθρου αυτού λύεται από το συμβούλιο των πλημμελειοδικών του εδαφίου α'. Η διάταξη της παραγράφου αυτής εφαρμόζεται και σε αυτούς που μετά τη δημοσίευση του νόμου απέκτησαν τις προυποθέσεις του εδαφίου α' κατόπιν ασκήσεως ενδίκου μέσου και εφόσον εκτίουν την ποινή κατά τη δημοσίευση του νόμου.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 25 του ν.2058/1952, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 24 του ν.410/1976, αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Για όσους έχουν καταδικαστεί σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη από έξι μήνες κάθε ημέρα εργασίας ή συμμετοχής σε προγράμματα κατάρτισης ή επαγγελματικής εκπαίδευσης μπορεί να υπολογίζεται ευεργετικά κατ' ανώτατο όριο μέχρι δύο ημέρες εκτιόμενης ποινής. Το μέτρο του ευεργετικού υπολογισμού ημερών εργασίας ή κατάρτισης των κρατουμένων καθορίζεται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης."

3. Η παράγραφος 5 του άρθρου 25 του ν. 2058/1952 αντικαθίσταται ως εξής:

"5. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης κατά τις διατάξεις των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά το νόμο αυτόν, δεν μπορεί όμως να χορηγηθεί στον κατάδικο η υπό όρο απόλυση, αν δεν εξέτισε πραγματικά τα δύο πέμπτα της ποινής που του επιβλήθηκε και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης δεκαοκτώ έτη. Το χρονικό διάστημα των δύο πέμπτων ή επί ισόβιας κάθειρξης, των δεκαοκτώ ετών, προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι δύο έτη. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται σε καταδικασθέντες για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει το άρθρο 5 του ν. 2058/1952".

4. Το άρθρο 3 του α.ν. 2520/1940, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο μόνο του ν. 290/1943, που κυρώθηκε με την 303/1946 ΠΥΣ, αντικαθίσταται ως εξής:

"Όποιος από πρόθεση παραβαίνει επιτακτική ή απαγορευτική υγειονομική διάταξη από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 1, τιμωρείται με πρόστιμο τουλάχιστον είκοσι χιλιάδων δραχμών."

5. Στο εδάφιο α' του άρθρου 2 του ν. 2475/1920 προστίθενται τα εξής:

"Σε περίπτωση απόλυσης υπό όρο, το συμβούλιο των πλημμελειοδικών που έχει διατάξει την απόλυση μπορεί να επιτρέπει την έξοδο του καταδικασθέντος από τη χώρα, αν συντρέχει σπουδαίος ατομικός, οικογενειακός ή επαγγελματικός λόγος".

6. Τα κωλύματα διορισμού σε δημόσιες υπηρεσίες, ν.π.δ.δ., υπηρεσίες δήμων και κοινοτήτων, που οφείλονται σε προηγούμενη εγκληματική δράση, δεν ισχύουν για άτομα τα οποία έχουν εκτίσει την ποινή ή τα μέτρα ασφαλείας που τους έχουν επιβληθεί ή έχουν απολυθεί υπό όρο, εφόσον προσλαμβάνονται σε θέσεις βοηθητικού ή ανειδίκευτου προσωπικού με σχέση εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου ή ως ωρομίσθιοι."

7. Καταργούνται:

α) η παράγραφος 3 του άρθρου 25 του ν. 2058/1952 και

β) το άρθρο 13 του ν. 1436/1984.

γ) το άρθρο 62 του ν. 1851/1989.

Άρθρο 5

1. Οι δικαστικοί υπάλληλοι των δικαστηρίων και εισαγγελιών τοποθετούνται στα διάφορα τμήματα και υπηρεσίες ύστερα από έγγραφη εισήγηση του γραμματέα και οι προιστάμενοι τμημάτων μετακινούνται υποχρεωτικώς ανά διετία σε άλλα τμήματα ή γραφεία.

2α. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 44 του ν. 2172/1993 προστίθεται εδάφιο γ', που έχει ως εξής:

"γ) Έως ότου πληρωθούν οι κενές θέσεις συμβούλων στο Ελεγκτικό Συνέδριο τα πενταμελή και επταμελή δικαστικά (υπηρεσιακά) συμβούλια λειτουργούν ως τριμελή και πενταμελή αντιστοίχως".

β. Έως ότου πληρωθεί η κενή θέση αντεπιτρόπου της επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, που προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 13 του ν. 2145/1993, χρέη αντεπιτρόπου εκτελεί σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Με την ίδια απόφαση μπορεί να ορίζεται και η τυχόν απαλλαγή του από άλλα καθήκοντα. Επίσης το γενικό επίτροπο της επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο και αντεπίτροπο αυτού επικουρούν στο έργο του έξι (6) Εισηγητές ή Δόκιμοι Εισηγητές, που ορίζονται για μία διετία με απόφαση της ολομέλειας του δικαστηρίου, που συνέρχεται σε συμβούλιο."

3. Οι παράγραφοι 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 80 του ν.1756/1988 αντικαθίστανται ως εξής:

"2. Προιστάμενος της επιθεώρησης είναι ο νεότερος αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου, με βοηθό έναν αρεοπαγίτη.

3. Με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου ορίζονται το μήνα Δεκέμβριο: α) κάθε δεύτερο έτος ο βοηθός του προισταμένου της επιθεώρησης, β) κάθε έτος οι επιθεωρητές αρεοπαγίτες και αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου, ένας για κάθε περιφέρεια επιθεώρησης. Ο βοηθός του προισταμένου της επιθεώρησης και οι επιθεωρητές αρεοπαγίτες και αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου πρέπει να έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον διετία στο βαθμό τους.

4. Η θητεία του βοηθού του προισταμένου της επιθεώρησης αρεοπαγίτη είναι διετής και αρχίζει την 1η

Ιανουαρίου του επόμενου έτους από το διορισμό του, χωρίς να μπορεί να ανανεωθεί.

Η θητεία των επιθεωρητών είναι ετήσια και αρχίζει την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους από το διορισμό τους. Παράταση της θητείας τους μέχρι δύο μήνες είναι δυνατή με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου.

5. Σε περίπτωση προαγωγής, θανάτου, κωλύματος ή αποχώρησης από την υπηρεσία του βοηθού του προϊσταμένου της επιθεώρησης ή του επιθεωρητή, ορίζεται αντικαταστάτης για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του κατά την παράγραφο 3".

4. Στο άρθρο 82 του ν.1756/1988, όπως είχε τροποποιηθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 13 του ν.1868/1989 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 13 του ν. 2172/1993, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1α αντικαθίσταται ως εξής:

"Προϊστάμενος της επιθεώρησης είναι ο νεότερος αντιπρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου με βοηθό του ένα σύμβουλο".

2. Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Προϊστάμενος της επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων είναι ο νεότερος αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας".

5. Το εδάφιο δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 91 του ν. 1756/1988, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 14 του ν. 1868/1989, αντικαθίσταται ως εξής:

"δ) η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων του.

Για το δικαιολογημένο ή μη της καθυστέρησης λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα της υπόθεσης, ο βαθμός και η πείρα του δικαστικού λειτουργού, ο φόρτος της εργασίας εν γένει και οι ατομικές και οικογενειακές του περιστάσεις. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι αδικαιολόγητη η έκδοση απόφασης πολιτικού δικαστηρίου μέσα σε τέσσερις (4) μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός αν αφορά υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων, εκούσιας δικαιοδοσίας και εργατικών διαφορών".

6. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 99 του ν. 1756/ 1988 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Στην περίπτωση του εδαφίου δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 91 του ν. 1756/1988, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 14 του ν. 1868/1989 και αντικαθίσταται με το άρθρο 26 του νόμου αυτού, η πειθαρχική αγωγή ασκείται μέσα σε δύο (2) μήνες από τότε που περιήλθε σε γνώση του αρμόδιου για την άσκηση της δίωξης η καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων του δικαστικού λειτουργού".

7. Η παράγραφος 4 του άρθρου 106 του ν.1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

"4. Διαγράφονται από το μητρώο του δικαστικού λειτουργού και δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τις κρίσεις του οι ποινές της επίπληξης μετά ένα έτος, του προστίμου μετά διετία, της προσωρινής παύσης έως ένα μήνα μετά τριετία και της προσωρινής παύσης άνω του μηνός μετά πενταετία, αν κατά τα χρονικά αυτά διαστήματα δεν έχει επιβληθεί σε αυτόν οποιαδήποτε νέα πειθαρχική ποινή. Αν μέσα στον άνω χρόνο επιβληθεί νέα πειθαρχική ποινή, η διαγραφή επέρχεται μετά την πάροδο του χρόνου που προβλέπεται γι' αυτήν, ο οποίος υπολογίζεται από τη λήξη του χρόνου που προβλέπεται για την πρώτη".

8. Στο άρθρο 15 του ν. 1756/1988, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2172/1993, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

α) από την παράγραφο 4 απαλείφεται η φράση "Σε περίπτωση έλλειψης ή μετάθεσης προέδρου ή μέλους του συμβουλίου τη θέση καταλαμβάνει ο αναπληρωτής",

β) στο τέλος της παραγράφου 5 προστίθενται τα εξής:

"Ο πρόεδρος και τα μέλη του συμβουλίου αναπληρώνονται από τους αναπληρωτές τους, αν δεν μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους από πρόσκαιρο κώλυμα. Σε περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή εξόδου από την υπηρεσία κατά οποιονδήποτε τρόπο του προέδρου,των μελών του συμβουλίου ή των αναπληρωτών τους, ενεργείται αναπληρωματική εκλογή, για την οποία εφαρμόζεται αναλόγως η διαδικασία της παραγράφου 4. Αυτοί που εκλέγονται γίνονται τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη χωρίς καμιά άλλη διατύπωση και η θητεία τους λήγει μαζί με τη θητεία των λοιπών μελών. Σε περίπτωση προαγωγής οι ανωτέρω παραμένουν στη θέση τους και ασκούν τα καθήκοντά τους έως τη λήξη της θητείας τους."

Άρθρο 6

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του ν.δ. 4561/1966 "Περί ιδρύσεως εν Θεσσαλονίκη Ινστιτούτου Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων", όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 17 του ν. 924/1979 και την παράγραφο 2 του άρθρου 22 του ν. 2145/1993, αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Διευθυντής του Ινστιτούτου προσλαμβάνεται πρόσωπο που διατελεί ή διετέλεσε καθηγητής της Νομικής Σχολής ημεδαπού ή αλλοδαπού πανεπιστημίου και δεν έχει συμπληρώσει το εβδομηκοστό έτος της ηλικίας του".

2. Η παράγραφος 8 του άρθρου 11 του ν. 2145/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

"8. Σε περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή εξόδου από την υπηρεσία κατά οποιονδήποτε τρόπο δικαστικού λειτουργού που είχε μετάσχει σε σύνθεση δικαστηρίου, η συζήτηση της υπόθεσης δεν ματαιώνεται αν η διάσκεψη είχε ολοκληρωθεί και η δημοσίευση της απόφασης μπορεί να γίνει μετά την αποχώρησή του.

Αν προαχθεί ή μετατεθεί δικαστικός λειτουργός που είχε μετάσχει σε σύνθεση δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμούν υποθέσεις για έκδοση απόφασης, η συζήτηση των υποθέσεων αυτών δεν ματαιώνεται με την κοινοποίηση του οικείου διατάγματος ούτε με την ανάληψη των καθηκόντων του στη νέα θέση. Για τη συμμετοχή του στις σχετικές διασκέψεις μπορεί να μεταβαίνει στην έδρα του δικαστηρίου που εκκρεμούν οι υποθέσεις ύστερα από έγκριση του προέδρου εφετών της οικείας περιφέρειας για τους δικαστές των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων και του Προέδρου του Αρείου Πάγου για τους λοιπούς δικαστές. Η έγκριση μπορεί να δοθεί με κάθε μέσο. Ματαίωση και επανασυζήτηση υπόθεσης γίνεται μόνο, αν είναι εξαιρετικά δυσχερής η μετάβαση του δικαστή στην παλαιά θέση του ή λόγω συνδρομής άλλου σοβαρού λόγου".

3α. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 14 του ν.1968/1991 αντικαθίσταται ως εξής:

"Ομοίως το επίδομα εξομάλυνσης αυξάνεται κατά το

παραπάνω ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων δραχμών για τους ειρηνοδίκες Α', Β' και Γ' τάξης".

β. Οι διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 14 του ν.1968/1991 αντικαθίστανται ως εξής:

"5. Στους ειρηνοδίκες Α' τάξης, που συμπληρώνουν είκοσι έξι (26) έτη πραγματικής υπηρεσίας από το διορισμό τους και λαμβάνουν τις αποδοχές του εφέτη, χορηγούνται οι αποδοχές του προέδρου εφετών.

6. Στους ειρηνοδίκες Β' τάξης, που λαμβάνουν τις αποδοχές του επόμενου βαθμού, χορηγείται προσαύξηση 10% στο βασικό μισθό τους, μόλις συμπληρώσουν δεκαέξι (16) έτη πραγματικής υπηρεσίας από το διορισμό τους. Η προσαύξηση αυτή χορηγείται και στους ειρηνοδίκες Α' τάξης έως ότου χορηγηθούν σε αυτούς οι αποδοχές του εφέτη."

γ. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων ειρηνοδικών Β' τάξης αυξάνεται κατά εκατό (100), με αντίστοιχη μείωση των θέσεων ειρηνοδικών Δ'-Γ' τάξης και ο συνολικός αριθμός των θέσεων των ειρηνοδικών Β' τάξης ορίζεται σε διακόσιες σαράντα (240) και των ειρηνοδικών Δ'-Γ' τάξης σε διακόσιες ογδόντα έξι (286).

4. Δικαστικοί υπάλληλοι σύζυγοι δημόσιων διοικητικών υπαλλήλων μετατίθενται υποχρεωτικώς με αίτησή τους στις γραμματείες δικαστηρίων ή εισαγγελιών του τόπου υπηρεσίας των συζύγων τους καθ' υπέρβαση του αριθμού των οργανικών θέσεων της υπηρεσίας στην οποία μετατίθενται.

5α. Στο τέλος της περ. ι' της παρ.1 του άρθρου 23 του ν. 2145/1993 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Στους προέδρους, τα μέλη και τους γραμματείς των πάσης φύσεως νομοπαρασκευαστικών και ειδικών επιτροπών, καθώς και ομάδων εργασίας αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, καταβάλλεται αποζημίωση που ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών κατά παρέκκλιση των διατάξεων των άρθρων 18 του ν.1505/1984 και 8 του ν.1810/1988".

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1ης Νοεμβρίου 1993.

β. Η παράγραφος 3 του άρθρου 21 του ν.1968/1991, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 50 του ν. 2172/1993 και η παράγραφος 2 του άρθρου 50 του ν. 2172/1993 καταργούνται.

Άρθρο 7

1. Όσοι κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού εκτίουν ποινή ισόβιας κάθειρξης, και δεν είχαν τη δυνατότητα, όταν καταδικάστηκαν, να ασκήσουν έφεση ελλείψει δευτέρου βαθμού δικαιοδοσίας, μπορούν να απολυθούν υπό όρο με τις προϋποθέσεις του άρθρου 106 του Π.Κ., κατά παρέκκλιση του άρθρου 105 του Π.Κ., εφόσον ήδη έχουν εκτίσει ή μόλις εκτίσουν πραγματικά δεκαπέντε (15) έτη από την ποινή τους.

Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται σε καταδικασθέντες για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθούν να ισχύουν τα άρθρα 105 επόμενα του ν. 1492/1950 "Κύρωση του Ποινικού Κώδικα".

2. Τα άρθρα 99 παρ. 1 και 100 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα, όπως αντικαθίστανται με τον παρόντα νόμο, εφαρμόζονται και σε όσους έχουν καταδικαστεί μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού σε ποινή φυλάκισης έως τριών ετών, εφόσον η καταδικαστική απόφαση δεν έχει καταστεί αμετάκλητη και δεν έχει εκτισθεί ή αποτιθεί ολόκληρη η επιβληθείσα ποινή. Για την αναστολή αποφαίνεται το δικαστήριο που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση ύστερα από αίτηση του καταδικασθέντος ο οποίος κλητεύεται προκειμένου να υποστηρίξει την αίτησή του. Εκπροσώπησή του με συνήγορο επιτρέπεται μόνο αν κρατείται.

Άρθρο 8

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 42 του ν. 1892/1990, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 23 του ν. 1957/1991, αντικαθίσταται ως εξής:

"7. Σε κάθε υπόχρεο, που παραβαίνει τις διατάξεις αυτού του άρθρου, καθώς και των διοικητικών πράξεων που εκδίδονται σε εφαρμογή του, επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ένα έτος κατόπιν μηνύσεως του τοπικά αρμόδιου επιθεωρητή εργασίας ή των αστυνομικών οργάνων. Επίσης επιβάλλεται και πρόστιμο από είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000) έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές με αιτιολογημένη πράξη του επιθεωρητή εργασίας για κάθε παράβαση".

Άρθρο 9

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 54 του ν. 1851/1989 αντικαθίστανται ως εξής:

"1. Η τακτική άδεια απουσίας διαρκεί από είκοσι τέσσερις ώρες έως πέντε ημέρες, στις οποίες συνυπολογίζονται και οι Κυριακές και αργίες. Η συνολική διάρκεια των αδειών ενός καταδίκου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες το έτος.

2. Ανάμεσα σε δύο άδειες πρέπει να μεσολαβήσουν δύο μήνες τουλάχιστον."

Άρθρο 10

1. Με την επιφύλαξη των ειδικότερων προβλέψεων αυτού του άρθρου, οι διατάξεις του ν. 687/1977 "Περί συστάσεως Ελληνικής Επιτροπής Συνεργασίας με την UNICEF" καθώς και οι λοιπές συναφείς προς αυτές τις ρυθμίσεις καταργούνται.

Στο εξής οι αρμοδιότητες της καταργούμενης Ελληνικής Επιτροπής Συνεργασίας με την UNICEF, όπως αυτές απορρέουν από τη Συμφωνία Αναγνωρίσεως μεταξύ της Ελληνικής Επιτροπής Συνεργασίας με την UNICEF και της UNICEF, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 1.6.1978/26.6.1978, θα ασκούνται από το φορέα (σωματείο ή οργανισμό), που θα υποδείξει η UNICEF με έγγραφό της προς το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ο φορέας που θα υποδειχθεί, σύμφωνα με τα παραπάνω, υποκαθίσταται πλήρως στα κατά τις κείμενες διατάξεις κάθε είδους δικαιώματα και υποχρεώσεις της, κατά τα ανώτερω, καταργούμενης επιτροπής.

2. Ο φορέας που, σύμφωνα με τα παραπάνω, θα υποδειχθεί από την UNICEF εξακολουθεί να απολαύει των φορολογικών και δασμολογικών ατελειών που παρέχονται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 687/1977.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία εκδίδεται μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας υποδείξεως του αρμόδιου φορέα από την UNICEF, ορίζεται ο χρόνος μεταβιβάσεως των αρμοδιοτήτων της καταργούμενης Ελληνικής Επιτροπής Συνεργασίας με την UNICEF στο νέο φορέα και παύσεως της λειτουργίας της, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα που αφορά την υποκατάσταση του φορέα

που θα υποδειχθεί στα κάθε είδους δικαιώματα και υποχρεώσεις της καταργούμενης επιτροπής. Μέχρι τότε η Ελληνική επιτροπή συνεργασίας με την UNICEF εξακολουθεί να λειτουργεί με τις ισχύουσες, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, διατάξεις. Μετά την έκδοση της παραπάνω αποφάσεως του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων τα κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία και εν γένει απαιτήσεις της καταργούμενης επιτροπής περιέρχονται αυτοδικαίως στο φορέα που θα υποδειχθεί.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ρυθμίζονται τα κάθε είδους ειδικότερα, τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα για την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του άρθρου.

Άρθρο 11

1. Με την ισχύ του νόμου αυτού λύονται, αζημίως για το Δημόσιο, όλες οι μισθώσεις των ιχθυοτροφείων της λιμνοθάλασσας Μεσολογγίου - Αιτωλικού - Νεοχωρίου Κατοχής Αιτωλοακαρνανίας, που έγιναν με απευθείας σύμβαση ή δημοπρασία. Η χρήση των ιχθυοτροφείων αυτών αποδίδεται ελεύθερη στο Δημόσιο, μέσα σε προθεσμία 15 ημερών από την έγγραφη πρόσκληση του Νομάρχη Αιτωλ/νίας προς το μέχρι τώρα μισθωτή.

Εάν παρά την πρόσκληση αυτή, δεν αποδοθεί εμπρόθεσμα από το μέχρι τώρα μισθωτή η χρήση και η κατοχή του μισθίου ιχθυοτροφείου εφαρμόζεται για τα περαιτέρω η διαδικασία του ν. 1279/1982.

Η αίτηση για την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου υποβάλλεται από το Ελληνικό Δημόσιο, που στην περίπτωση αυτή εκπροσωπείται νόμιμα από το νομάρχη Αιτωλοακαρνανίας.

2. Ο Νομάρχης Αιτωλοακαρνανίας μετά την παραλαβή των μισθίων ιχθυοτροφείων με απόφασή του θα καθορίσει τον τρόπο εκμετάλλευσης των ιχθυοτροφείων σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 35 και 50 του ν.δ. 420/1970.

Άρθρο 12

Η διάταξη του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 480 α' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

"Κάθε συγκύριος οικοπέδου στο οποίο υπάρχει οικοδομή ή χωριστές οικοδομές, έχει το δικαίωμα να ζητήσει την αυτούσια διανομή του οικοπέδου με σύσταση χωριστής ιδιοκτησίας κατ' ορόφους ή μέρη ορόφων ή με σύσταση χωριστής ιδιοκτησίας σε διακεκριμένα μέρη του ενιαίου οικοπέδου, στα οποία έχουν ανεγερθεί οι χωριστές οικοδομές με την επιφύλαξη των πολεοδομικών διατάξεων".

Άρθρο 13

Το άρθρο 7 του ν.δ. 802/1971 "Περί ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών" (ΦΕΚ 1 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

1. Η δίωξη των υπό των άρθρων 1 έως 5 του παρόντος προβλεπόμενων εγκλημάτων ασκείται μέσα στην αποσβεστική προθεσμία της πρώτης συνόδου της επόμενης βουλευτικής περιόδου, εκείνης κατά την οποία διεπράχθησαν.

2. Το αξιόποινο των εγκλημάτων, που προβλέπονται στα άρθρα 1 έως 5 του νόμου αυτού, εξαλείφεται λόγω παραγραφής μετά τρία έτη από τη λήξη της βουλευτικής περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας τελέστηκαν.

3. Αναστολή της προθεσμίας της παραγραφής για οποιονδήποτε λόγο αποκλείεται".

Άρθρο 14

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 22 Απριλίου 1994

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**	ΓΕΩΡΓΙΑΣ **Γ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ**
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΝ ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ **Ε. ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ**	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ **Γ. ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 25 Απριλίου 1994

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34
Ταχ. Κώδικας : 104 32
TELEX : 22.3211 YPET GR
FAX : 5234312

Οι υπηρεσίες του **ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ** λειτουργούν καθημερινά από **8.00'** έως **13.00'**

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

* Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Σολωμού 51 τηλ.: 52.39.762
* ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
* Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52 48 141
* Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ Σολωμού 51 τηλ 52.25.713 – 52.49.547

* Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785

Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761

* Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.320

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 100. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 150, από 17 έως 24 δρχ. 200

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 50 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531		Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512
Η ετήσια συνδρομή είναι:		Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)
α) Για το Τεύχος Α'	Δρχ. 15.000	Δρχ. 750
β) » » » Β'	» 30.000	» 1.500
γ) » » » Γ'	» 10.000	» 500
δ) » » » Δ'	» 30.000	» 1.500
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	» 20.000	» 1.000
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	» 10.000	» 500
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	» 5.000	» 250
η) » » » Δελτ. Εμπ.& Βιομ. Ιδ.	» 10.000	» 500
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	» 3.000	» 150
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	» 200.000	» 10.000
ια) Για όλα τα Τεύχη εκτός ΤΑΕ-ΕΠΕ	» 100.000	» 5.000

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320